- * درحمان بابا د ژوند په اړه لا تر اوسه پوري بشپره معلومات نه دي موندل سوي، او که څه معلومات راوړل شوي دي، په هغو کښي اختلافات لیدل کیږي.
- * لكه رحمان باباكله او چرته زيريدلي دي، زده كره يې څنګه ترسره كرې ده، يوعملي صوفي وو، او كه يې عرفاني شعرونه د يوه طبيعي او فطري تصوف ښكار ندويي كوي.
- په دې هکله باندي دلته له بېلا بېلو سرچينو څخه د رحمان بابا د زيږيدنې، ژوند، کور، کلي، نسب او مړينې په اړه لنډ معلومات راوړو.

درحمان بابا دژوند په اړه لنډ معلومات

درحمان بابا خپل نوم عبدالرحمان دی، خو په شعر کښي د تخلص په توګه باندي يې کله کله رحمان هم ليکلئ، او په ځينو شعرونو کښي يې پوره نوم عبدالرحمان هم ليکلي دی.

الله د پلار نوم يې عبدالستار وو.

المام ولي شاه خهك د (رحمان په شعر) كښي د ده د نسب په هكله داسي ليكي:

رحمان بابا سربن پښتون دی، په سربن کښي غورياخېل او په غورياخېلو کښي مومند دی.
 خواجمل ښکلي په خپل ليکي اثر (تصوف او ادب) کښي د رحمان بابا د نسب په اړه داسي معلومات وړاندي کوي:

درحمان بابا دژوند په اړه لنډ معلومات

رحمان بابا په قوم مومند، په مومندو کې ابراهیم خېل او په ابراهیم خېلو کې دوېزی دی.
 پښتنو شاعرانو ده ته کله د لسان الغیب، سلطان ااشعرا او واف (بلبل) لقبونه ورکړي دي.

کور او کلی

- الله مبجر راورتي، درحمان باباكلي هزار خواني ياد كرئ دي.
 - الدري هېوز، د رحمان بابا کلي، بهادر کلي پادري
- او دوست محمد کامل د هېوز په روايت د رحمان بابا کلي، بهادر کلي يادوي.

درحمان بابا دژوند په اړه لنډ معلومات

راج ولي شاه خټک ليکي چي د رحمان بابا په ديوان کښي داسي هيڅ داخلي شهادت يا سند نسته چي د رحمان بابا د کلي نوم دي ځيني ښکاره سي. او دا لوړ ياد نومونه د اولسي شهاد تونو په رڼا کښي راوړل سوي دي.

* درحمان بابا د زیریدو نېټه:

الله د پټې خزانې مولف: د رحمان بابا د زیږیدو او مړینې نېټه (۱۱۲۸–۱۱۱۸–۱۰۴۲) هجري کالونه په ګوته کړي دي.

درحمان بابا د ژوند په اړه لنډ معلومات

« خو دوست محمد کامل يې د زيږيدو نېټه ۱۰۶۳ کاله اټکل کړې ده.

سید تقویم الحق کاکاخېل یې د زیږیدو نېټه ۱۰۶۴ هجري د دیوان د داخلي شهادت په بنیاد باندي ټاکلې ده.

درحمان بابامزار:

* درحمان بابا مزار د پېښور ښار و سوېل اړخ ته د هزار خانۍ کلي په هديره کښي دی.

تصوف او شاعري

 Without poetry, mysticism is superstition, without mysticism, poetry is – prose:

Lev Tolstoy

* د شاعري پرته تصوف وهم دی، او د تصوف پرته شاعري - نثر دی.

لبو ټالسټائي

- درحمان بابا د تصوف په هکله د لیکوالو او پوهانو په مینځ کښي اختلاف لیدل کیږي:
 ځیني پوهان او لیکوال د اسي نظر لري چي رحمان بابا یو صوفي شاعر وو:
 خو نور لیکوال له دې سره متفق نه دي.
- *** لكه: درحمان په شعركښي راج ولي شاه خټك د حمان بابا د تصوف په اړه داسي ليكي:**
 - رحمان بابا يوصوفي شاعرى دى، او په خپلو شعرونو کښي د اسلامي تصوف د فلسفې
 جداجدا مکتبه فکر تصور راوړي. (مخ ۲۵)

* مُكر اجمل ښكلى درحمان بابا د تصوف په اړه داسي نظر لري:
كه څه هم ځيني پوهان رحمان بابا لوى صوفي بولي او عبدالحليم اثريې د تصوف د كبرويه طريقې
پيرو بولي، خو دى په تصوف كې كومو لويو پوړيو ته نه دى رسېدلى، بلكې عرفاني شعرونه يې د يوه
طبيعي او فطري تصوف ښكارندويي كوي، چي په دې كې د خداى له مخلوقاتو سره مينه هم
راځي.

دلته دا خبره هم د ذکر وړ ده چي د رحمان بابا له کلام څخه موږ دا ندازه نه شو کولي، چي د هغه مرشد وو او که نا، او که وو، هغه د کوم مکتبه فکر سره تعلق لرلو، چي رحمان بابا د هغه متابعیت کړئ وي. مخ ۲۵

* خود رحمان بابا په ديوان کښي يو شعر داسې راغلي دي چي په دغه باب څه مبهم اشارت کوي، خو نور تفصيل نسته، شعر دا دي:

اور د جدايۍ په رحمان دی لګېدلی وقت دی که مدد کړې يا ميران محي الدينه

الله على يه يوه شعركسي داسي وائي

هم پند اخلم هم پند وائیم و هرچاته زه د ځنویم مرید د ځنو پیریم

- ددې شعرونو په رڼا کښي راج ولي خټک وائي:
 ولې د تصوف د پاره او بيا خاص په فني صورت کښي دا ضروري نه ده چي د هر صوفي شاعر دې مرشد خامخا وي...
 - دا هم تصوف دی چي د خپل دين په رڼا کښې بنده ځان ته د خدای تعالی د کائنات ژوند او د ځان د تعلق په حقله غوروفکر و کړي. د خدای تعالی د موندلو هڅې او لټون و کړي...
 - ﴾ کله چي په صوفي د وحدت حال طاري شي او د دې مشاهدې نه پس د وحدت خيال په شعر کښي څرګند کړي، او کله پرې د شهود غلبه راشي نو د شهود قائل شي.
- الله على الله على المعام على المعربي المعام على المعام على المعام المعام المعام على المع

درحمان په ديوان کښي داسي ډير شعرونه ليدل کيږي چي پر صوفيانه افکاره باندي دلالت کوي.
 لکه په يوه شعر کښي د مرشد په ضرورت زور راوړي، خو په واضح توګه د هيڅ يوه پير نوم نه اخلي.

بې ريباره رسېدل ويار ته ګران دي په کوڅه د مهرويانو رهبر بويه

الله داسي ښکاري چي د رېبار په علامت کښې ويوه مرشد کامل ته اشاره کوي، يا دا د رحمان بابا د داتي تجربې اظهار دی.

خوکله کله په تصوف کښي د طريقت په لاړه د پير په ضرورت زور راوړي. لکه په يوه شعر کښي داسي اظهار کوي:
 چې سبا ارمانوې پند د پيرانو
 ولې نن د پير طلب نه کړې بې پيره

حمزه بابا د رحمان بابا د تصوفي شاعري په اړه داسي نظر لري:

موږ که د رحمان بابا د شاعرۍ نه هغه برخه وباسو کومه چي د تصوف سره تعلق لري. نو د رحمان بابا د کلام زکوات
به هم لاس ته رانه شي. د هغه کلام نزدې نزدې ټول د تصوفي افکارو هېنداره ده. او د يو نقاد او مبصر د پاره د دې
نه سوا بله لار نشته چي د هغه په دې اړخ د زياتې نه زياته رڼا وغورځوي. (مخ ۲۹)

اوس د رحمان ځیني شعرونه راوړو، چي تصوفي افکار تمثلوي. رحمان بابا په یوه شعر کښي د وحدت مشاهده داسي کوي:

هرچي دې سېوا له خدايه واړه وګڼه نابود

- د وحدت الوجود په مقراراتو کښي تر ټولو اساسي غوښتنه هم دا ده چي د خدای تعالی د ذات څخه پرته هر څه نابود ګڼل دي.
 - الکه په لوړيا پورته شعر کښې يې اظهار شوى دى.

* خوکله چي د شهود مشاهده کوي: دا زما د يار جلوه ده چې ليدې شي لکه نمر په صومعه په سومنات

پ پا

رحمان حسن د يار وينم په پرده کښې نه پټېږي نور د حسن په فانوس